

קבלן מתחיל מרעונה סבל מעיכוב

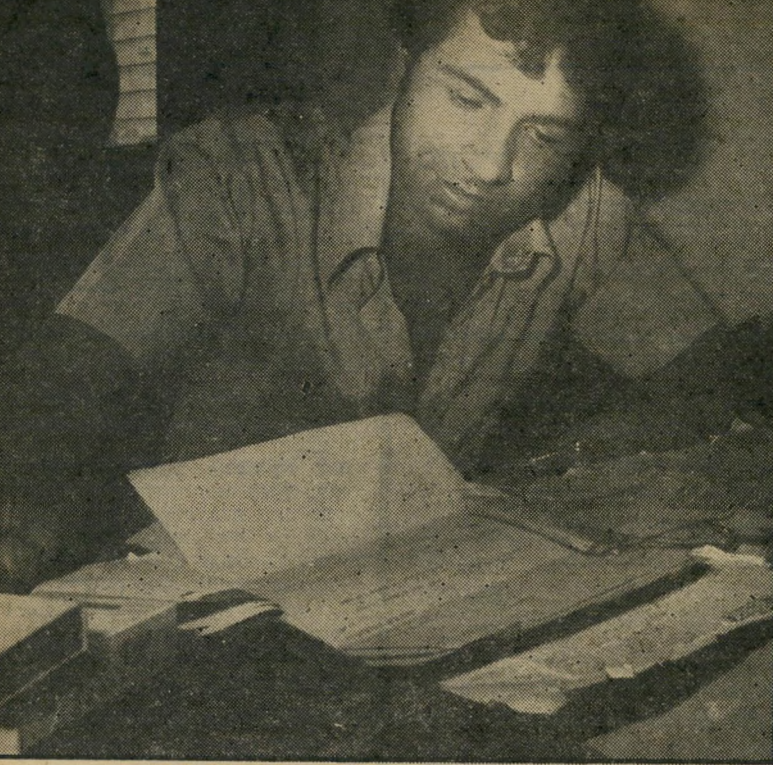
תוכנית בנייה שלו - וגילה תכנים מחוכים

שבעזרתו ניתן לשתק את הבנייה בארץ

מ די בוקר רוכש אבנר פרידמן את כל העיתונות היומית המופיעה בישראל. הוא פוסח על עמודי החדשות. אינו קורא

סעיף 149 לחוק התיכונן והבנייה תשכ"ה. סעיף זה מחייב את העיריית המועצות המקומיות. המאשרות חריגות-בנייה ושיי

הנזקמה המתונה

שאל אבנר פרידמן

את מדורי הספורט ולא מתעניין אפילו בסיפורי הפלילים. כל מה שמעניין אותו הן המודעות שמפרסמות בעתונים העיריית המועצות המקומיות. רק אותן הוא מחפש. שבע עיניים, כדי לא להחמיץ אף אחת. אחר-כך הוא מתיישב ליד שולחן-הכתיבה שלו ומתחיל לכתוב מכתבי-התנגדות. לא אחד ולא שניים. עשרות מכתבים כאלה. המוני מכתבי-התנגדות הנשלחים לכל פני גות הארץ.

אם מישהו מבקש לסגור את המירפסת בדירתו בנס-ציונה, כדי להקים חדר-ילדים למשפחתו שהתרחבה - אבנר פרידמן מתנגד. אם מישהו רוצה לבנות פרגולה בידן-הגג שרכש בנתניה - אבנר פרידמן מתנגד. אם משפחה עולים מבקשת להוסיף חדר לדירתה שבשיכון העולים בצפת - אבנר פרידמן מתנגד. הוא מתנגד לכל ניסיון לשנות מבנה קיים או לאשר חריגת בנייה איוו שהיא.

אלפי אנשים ברחבי הארץ שבקשותיהם לאישור הוספת חדרים או הרחבת דירור תקנה מתעככות או נדחות. אינם יודעים שמי שאשם בכך אינו אלא אבנר פרידמן בן ה-26, סטודנט באוניברסיטת תל-אביב וקבלן מתחיל מרעונה. הוא הוא האיש הי מצליח בעזרת כמה מילים שהוא מעלה על הכתב לעצור כימעט את כל תנופת הבניה בארץ.

הזמנה למרר את החיים

פני כשנה רכש אבנר מגרש ב רעננה. לפי תוכנית-המיתאר העירונית ניתן היה לבנות על המגרש בניין בן שלוש קומות. צר וארוך. הוועדה המקומית לתיכונן ובנייה ברעננה, ביקשה לבנות את הבית בצורה שונה נאה יותר. הם רצו שהבית יהיה בן חמש קומות. אבל צר בבסיסו. היתה זו יוזמתם של ראשי-המועצה המקומית ברעננה, בנימין וולפוביץ' והי מאנדס יצחק נודה, שביקשו כי על המגרש יבנה בית מודרני שדירורו יהנו מכריד-שא. אבנר פרידמן הגיש למועצה תוכנית מפורטת שאושרה במהירות. הוא התכונן לגי שת לבנות על המגרש, להתחיל בכך את הקאריירה שלו כקבלן-בניין עצמאי. אלא שאו התעורר מיכשול בלתי צפוי בדמות

נויים בבנייה בניגוד לתוכנית-המיתאר הר עירונית. לפרסם ברבים את החלטתם זו. בפירסום חייבות העיריות להזמין את כל מי שיש לו התנגדות לשינוי שהוצע להגיש את התנגדותו המנומקת לוועדה המקומית לתיכונן ובנייה.

הוועדה דנה בהתנגדויות המוגשות. באם ישנן כאלה, ומחליטה אם לקבלן או ל דחות. במקרה שההתנגדות נדחת, שמורה למתנגד הזכות לערער על החלטת פני ועדת-הבנייה המחוזית. דבר המעכב את מתן החלטת הסופית בעוד מיספר שבועות או חדשים.

רק אנשים מעטים מטריחים את עצמם לקרוא מודעות סטנדרטיות וצנועות אלה המתפרסמות בעיתונות. מרבית המודעות אינן מומינות כל התנגדות שהיא. מה עוד שהמפרסמים דואגים לפרסמן בעיתונים בעלי תפוצה נמוכה. כשהן קבורות ביס של מודעות מסחריות אחרות.

אבל דווקא המודעה שפירסמה מועצת רעננה, בה הזמינה מתנגדים לתוכנית הבנייה של אבנר פרידמן, הולידה התנגד דות. היא באה מצד שכנים בבית השוכן ליד המגרש שרכש אבנר.

הם טענו שהבית שאקים ישנה את ציביון האזור. מספר אבנר, זהו הנימוק מקובל ביותר והפחות מחייב במקרים כ אלה. אני בהחלט מבין שקיימים מקרים רבים בהם מתנגדים דיירים להקמת בית בצורה מסוימת בשכונתם בתוס-לב גמור ואפילו בצדק. אבל במקרה שלי ההתנגדות היתה ביגלל נימוקים שביניהם לבין שוכתי הכלל לא היה ולא כלום. כשבדדתי מי יום את ההתנגדות, הסתבר לי שזאת היתה אחת השכנות. שרצתה להשתוף עירומה על הגג שבקימה הרביעית בביתה. היא חששה שאם אבנה בשכונתה בית של המש קומות לא תוכל להוסיף ולהיות בצורה חופשית מקרינה-שמם.

„באופן אישי הנימוק שלה דווקא שיכנע אותי,“ מוסיף אבנר ומספר, „אבל מה ש קרה אחר-כך היה כבר יותר מדי.“ הוועדה המקומית אומנם דחתה את הת נתגדות השכנים, אך אלה הגישו ערעור ל וועדה המחוזית. העיכוב באישור הבנייה גם לאבנר פרידמן נזק כספי רב. בניגוד לקבלנים אחרים, המתחילים בבנייה וממ תינים לאישור, הוא התעקש שלא להתחיל למתנגד הזכות לערער על החלטת פני חוקי מושלם. אלא שעד שקיבל את האישור הנכסף, מהוועדה המחוזית אשר דחתה את התנגדות הדיירים, חלפה יותר מחצי שנה.

העיכוב העלה את חמתו של אבנר. „גגרם לי נזק לא מבוטל,“ טען. „התברר לי שקיימת פה מעין פירצה בתוקף-הבנייה הר מאפשרות לכל מי שרוצה בכך למרר את חיי שכנו ולגרור לו נזקים ועוגמת-נפש ולא משנה אם מדובר בקבלן עשיר הרוצה להרוויח אחוזה-בנייה או במשפחה מרובת ילדים הרוצה להרחיב את דירתה כדי ש יזיה מקום להשכיב את הילדים לישון.“

התנגדות בכל הארץ

פ רידמן החליט להעלות את הענין על סדר-היום הציבורי. הוא עשה זאת בדרכי מקורית. הוא החל להפציץ את כל העיריות המועצות-המקומיות בכתבי-התנגדות. על כל מודעה שפירסמו בדבר כוונה לבנות בצורה חריגה או שונה מתוכנית-המיתאר. שמו הפך מוכר לכל ועדות התיכונן הר בנייה ברחבי הארץ. אבל כל הוועדות היו חסרות-אונים לפעול נגדו. הן היו חייבות. על פי החוק, לדון בכתבי-התנגדות שלו. כל כתבי-התנגדות של אבנר נדחו,

כמובן, אבל או הוא יכול היה להגיש ערעורים על החקיקה, דבר שהיה גורם ל עיכוב האישורים לבנייה בעוד מיספר חר דשים, עד שוועדות-הבנייה המחוזיות ידחו את התנגדותיו.

היתה זו הנקמה הפרטית שלו בבירור קרטיה שגרמה לו סבל כה רב. „התחלתי לעקוב בקפדנות אחרי העיתו נות ואחרי הפירסומים אודות שינויים מה סוג זה,“ הוא מספר, „התנגדתי לכולם. על כל פירסום כזה, ולא משנה אם היה באילת, טבריה או תל-אביב. הגבתי ב מהירות ובמיסגרת החוק. שלחתי מאות מיכתבים לוועדות מקומיות בכל רחבי הר ארץ. הבעתי בהם את התנגדותי הנמרצת לשינויים המתפרסמים, ונימקתי את הת נתגדותי בכך, שהשינוי יגרם לפגיעה ב ציביון האזור. בכך גרמתי לדחיה ניכרת במאות מקרים של בנייה מסוגים שונים: החל מסגירת מירפסת וכלה בבניית רבי קומות.“

את המיכתבים שלח אבנר, במכוון, על גבי פיסות-נייר חסרות תואר או הדר, ב כתביד מרשל ומולול, מבלי להתעניין כלל למי נגרם בכך נזק. „רציתי להראות לכל נבחר הציבור במועצות-המקומיות, שאפשר לשבש את פעולותיהם בקלות. ל מעשה לא רציתי לפגוע באזרחים, וטרחתי לציין בסופו של כל מיכתב, שהנפגע יכול להתקשר אלי, ואז, אחרי שאסביר לו את מאבקי אבטל את ההתנגדות.“

„השאיתי את מיספר הטלפון שלי בכל המקומות אליהם שלחתי מכתבי-התנגדות ואף ציינתי במכתבי הרבים, שאם על ידי התנגדותי, נגרם למישהו - באופן בלתי חוקי - נזק כלשהו, יש לראות את הת נתגדותי כמבוטלת. הגיעו אלי אמנם פניות רבות מכל קצווי הארץ, בהן בקשות נוגעות ללב של אישים שנקלעו לקשיים עקב הת (החשך בעמוד 28)

ברצוננו להקים משרד נסיעות בכתובת זו ובהאם לחוק התיירות עלינו להחקיין שרוחים במקום. ערעור זה מעכב את פתיחת המשרד ונראה עתה כי בגללו נאחר את כל עונת התיירות 1977. אי לכך נודה לך אם תואיל להסיר את התנגדותך בחזר ולהודיע על כך, אם אפשר במכתב אקספרס, לוועדה לתכנון.

רשם אבנר על גבי המכתב כי מתקבל על הדעת שבשלי משרד- הניסעות היו מוכנים לשלם כסף כדי שלא יחמיצו את פתיחת המשרד - רמז לאפשרויות החסיפה הפתוחות לפני נוכלים תחנונים קטע ממכתב-תחנונים שקיבל אבנר פרידמן מתמר צלנר בחיפה. אחרי שמכתב ההתנגדות שלו מנע ממנה את פתיחת משרד-הניסעות שתיכנן. בכתבי-ידו